

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 113. Quæ sint regulæ generales, & quomodo ex illis discernenda sit obligatio voti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

» Videtur tamen negare *Layman Cap. 5. num.*

» *Vid. Trull. l. c. Dub. 5. num. 25. Dian. P. 5. T. 9. R. 10.*

A D D E N D A.

418 Q. 113. *Quæ sint regulae generales, & quomodo ex illis discernenda sit obligatio voti.* R. Regulae sunt hæc: I. Votum obligat secundum intentionem voventis, & non ultra, quia votum est veluti privata Lex, quam quis sibi imponit, Lex autem non obligat ultra intentionem Legislatoris. Quando non constat de intentione voventis spectanda est materia promissa, & juxta illius naturam censendum est Votum obligare, quod quilibet censetur eam obligationem subire veluti quæ materiam promissam est accommodata. Si post discussam voventis intentionem & materiam inspectam, adhuc dubium sit, qualis sit obligatio voti, attendendum est ad verba promissionis, quæ sumenda sunt secundum communem usum, & juxta illa verba est interpretanda obligatio voti, quia quisque censetur facere velle, quod verbis indicat, uti supra est dictum. 4. Si supra dictis omnibus consideratis adhuc dubia est obligatio voti, votum est interpretandum in favorem voventis, uti num. 381. dictum est, quia obligatio non est imponenda, nisi de ipsa clarè constet, cum libertas sit in possessione contra illam. Illa materia est gravis respectu voti, de qua potest dari Præceptum sub mortali obligans, votum enim obligat instar Præcepti, quod vovens sibi ipse imponit; non est autem consideranda materia nudè secundum se, sed etiam videndum, an non ex circumstantiis notabiliter conducat ad cultum divinum vel ad utilitatem voventis. 6. Qui vota talia, quæ etiam præcipi solent, v. g. Jejunium Missam, censetur ad tale opus se obligare

qual

quale à Fidelibus præstari debet ex Præcepto. 7.
 Qui se obligat ad finem, obligat se ad media ordi-
 naria, non tamen ad extra-ordinaria. 8.
 Si Voto non sit additum tempus implendi, obligat
 quàm primùm fieri potest commodè, quia
In omnibus obligationibus, in quibus dies non ponitur,
præsenti die debetur, Reg. 14. ff. de Reg. Juris, ubi
 quando dicitur, *præsenti die debetur,* intelligitur,
si commodè fieri possit, quando autem obligationi
 nullus est præfixus finis, uti si dixeris, *voveo deinceps*
castitatem, voveo jejunare diebus Veneris &c. censentur
 Vota perpetua, *Illsung* T. 5. n. 109. Has regulas
 tradunt Authores communiter cum *Castrop.* hic d. 1.
 p. 12. *Tamb.* c. 12. §. 5. num. 5. *Gob.* T. 11. à num. 82.
 Ex his resolvi possunt innumeri casus, v. g.

§. I. Obligatio Voti potest esse levis, licet mate-
 ria sit gravis, ita *Suar. Sanch. Castrop. Tambur.* 429
 aliique communis cum *Illsung* n. 101. contra *Sot.*
Vasq. & alios. Ratio est, quia Lex non obligat
 ultra mentem voventis: deinde vovere materiam
 gravem cum intentione se leviter obligandi,
 vel est possibile vel impossibile; si possibile,
 tum fiet, quando vovens id expressè intendet;
 si impossibile, ergo non erit verum votum, ergo
 nec gravis obligatio. *Si dicas,* obligationem Voti
 esse ex Lege divina vel naturali, quæ obligat
 promittentem, ut sit fidelis, Lex autem divina vel
 naturalis in materia gravi semper obligat graviter,
 & Legem divinam vel naturalem in gravi materia
 obligare graviter, si non sit dependens, & non fundetur
 in voluntate hominis eam gravem obligationem
 impediens; si autem ita dependeat vel fundetur
 in voluntate hominis, non obligat, nisi secundùm
 hanc voluntatem. *Si instes,* qui in materia gravi
 jurat, non potest se obligare leviter, ergo nec
 qui

qui vovet. R. Disparitatem esse, quòd omne Jumentum vocet Deum in testem, cujus authoritas non suscipit magis & minus, ideòque ejus obligatio ex voluntate jurantis limitari non potest. *Si urgeas*, in materia levi non potest esse obligatio gravis, ergo nec in materia gravi obligatio levis. R. Disparitatem esse, tum quòd Deus non acceptat materiam levem ad obligationem gravem, quod non conducirerit ad salutem, sed ad periculum animæ; tum quia materia levis non est capax obligationis gravis, materia autem gravis est capax obligationis magnæ, ergo etiam parvæ: notandum tamen rectè *Gob. & Lugo D. 22. n. 41. & in Resp. Moral. L. 6. Dub. 8.* Vota Religionis & majoribus Ordinibus annexa, cum involvant stabilitatem, esse irrita vel non acceptari, si tantum intenderetur obligatio levis: Similiter notant *Lugo & Gobat* num. 1. Votum cum intentione se non obligandi sub peccato, sed tantum sub imperfectione, re ipsa non facit votum, sed tantum propositum.

430 §. 2. Qui vovit curare legi Missam, deditque stipendium Sacerdoti, si hic negligat, idque refectum qui voverat, hic ad nihil ultra tenetur, quod non intendit nisi curare Missam, prout communitate niter fit, nempe dando stipendium ei, quod prudenter judicabat lecturum, neque enim se obligavit ad certum eventum secuturum.

431 §. 3. Qui vovit castitatem, peccat in eundo Matrimonium, quamvis mutuo consentiant ut vellent esse casti, quia intentio voventis præsumitur fuisse abstinere à statu, vi cujus obligari potest ad copulam carnalem, *Beja P. 2. Cas. 8.*

432 §. 4. Qui vovit orare Rosarium, satisfacit alternatim orando cum alio, quia hic modus orandi est ordinarius in Ecclesia, *Az. Bonac. Tam.*
Illsu

Illung num. 108. contra *Castrop*; item satisfacit, licet per notabile tempus interrumpat unam decadem ab altera, quia nihilominus sufficienter uniuntur per intentionem orandi totum, *Trull. & Dian. P. 9. T. 8. R. 6.*

§. 5. Qui vovit quotidie audire *Misam*, satisfacit 433
die festo audiens unicam, *Suar. L. 4. c. 7. num. 15. Castrop. P. 12. n. 6. Tamb. c. 15. §. 6. n. 4*; etiam satisfacit, si audiêrit, licet immemor voti. Sed, quid si voluisset per illam *Misam* non satisfacere voto? *R.* Probabile est non satisfacisse, uti ex *Suar. & Laym.* docet *Busenb.* relatus *L. 1. n. 693*, quia ab ipsius voluntate pendebat debitum, ergo etiam ut maneret debitor; nihilominus etiam probabile est cum *Sanch. L. 1. c. 13. num. 18. Bonart. de Horis L. 2. c. 18. num. 11. Castrop. T. 3. D. 1. P. 17. n. 14. Dian. P. 3. T. 6. R. 77. P. 10. T. 15. R. 4. Gob. in Exp. T. 5. num. 206.* satisfacisse, quia licet debitum, ut existat, pendeat ab ipsius voluntate, non tamen ita pendet, ut permanere possit, si ponatur solutio sive materia Voti, tum enim huic satisfactum est, nisi fortè fieret novum Votum.

§. 6. Qui vovit alere pauperem, non satisfacit, 434
si alat Patrem suum egentem, quia censetur voluisse aliquid, ad quod non tenebatur ex Jure naturæ; item censetur voluisse facere eleemosynam, quod autem dat Parenti, est de Jure naturæ debitum & ex Justitia, quia Parens habet Jus ad alimenta à Filio, ita *Molina*, satisfaceret tamen, si Cognatum pauperem aleret, quia hunc alere non tenetur.

§. 7. Qui vovit peregrinari Romam, & tum 435
cogitavit peregrinari pedes, satisfacit, si peregrinetur eques, quia peregrinatio equestris est vera peregrinatio, & cogitatio peregrinationis pedestris non facit obligationem, nisi de ea etiam facta

facta fit promissio, ita cum aliis *Sanch. c. II. n. 3*
Tamb. n. 3; si curiositatis vel aliorum negotiorum
 causâ etiam conductus mercede iret Romanum
 dummodo simul adsit voluntas invisendi loca
 secundum intentionem priorem, satisfaciens
Castrop. num. 9. Tambur. Illsung n. 108. contra Sanch.

436 §. 8. Qui vovit peregrinari equitando, & postea
 equitandi occasionem non habet, non tenetur
 peregrinari pedibus, quia non vovit peregrina-
 tionem, nisi sub tali modo, qui difficultatem non
 biliter minuebat.

437 §. 9. Probabile est eum, qui vovit virginitatem
 non ideo teneri ad perpetuam castitatem, sed
 tantum ad servandam carnis integritatem, quam
 vox illa (*virginitas*) propriè significat, nisi constet
 aliam fuisse mentem voventis, aut ignorasset
 hanc significationem vocis, *Burgh. Cent. I. Cal. 5.*
 contra *Castrop. n. 7*; sed de hoc iterum dicetur n. 36
 potestque videri *Illsung num. 108*

438 §. 10. Qui vovit omnibus anni diebus jejuna-
 re non obligatur Dominicis, nisi aliunde de hac
 intentione constet, quia non est censendum
 voluisse se obligare contra receptam Ecclesie
 consuetudinem, *Sanch. Bonac. Castrop. num. 11*
Tamb. n. 11. Ills. supra, & alii; imò *Suar. L. 3. c. 6. n. 21*
 & *Sanch. L. 2. c. 37. n. 16.* dicunt Votum jejunandi
 ordinariè diebus Dominicis esse irritum,
 validum tamen est pro quibusdam Dominicis.
 Quòd si voveris omni anno jejuna-
 re certo die, si hic in Dominicam incidat, potes jejuna-
 re in Dominica, aut si velis, transferre in Sabbathum,
 accommodando te mori Ecclesie, nisi Sabbathum
 haberet aliud jejunium, *Sanch. à n. 17. putant tamen*
Boss. & Dian. P. 9. T. 8. R. 6. & P. 10. T. 16. R. 50, si quis
 vovisset per totum annum abstinere à carnibus,

etiam

etiam teneri in Dominicis, quia hoc non est contra morem Ecclesiæ, cum fiat in Quadragesima. Quod si vovit jejunare omni die Veneris, tenetur etiam illo anno, quo Nativitas Christi in diem Veneris incidit, uti dictum est n. 379, quia Ecclesia illos solos eo die eximit, qui nec Voto nec Regulari observantiâ sunt adstricti ad jejunandum, ita *Suar. Sanch. Bonac. Castrop. num. 12. Beja. Cas. 6.* dicens esse certum, quamvis oppositum teneant *Azor, Molin. Tambur. & alii cum Illfung*, nisi istum diem expressè voluisset includi voto. Vide dicenda p. 2. à num. 1319 Si tamen istâ die non jejunaret, probabilius est contra *Med.* non fore duplex peccatum, quia obligatio Præcepti per consuetudinem generalem Ecclesiæ sublata est, & Ecclesia tantum declaravit, se non velle tollere obligationem Voti vel Religionis: denique si tali die comedat carnes, toties peccat, quoties comedit, quia Votum hoc obligat pro singulis diei horis, non aliter ac Præceptum Ecclesiæ, *Suar. L. 4. c. 7. n. 9. & 12. Castrop. num. 15. contra Sanch. L. 4. c. 11. num. 42. Laym. L. 4. T. 4. c. 3. n. 3. Tamb. n. 12,* qui probabiliter negant, in illa sententia, quod sumptâ unâ refectioe possit sumi multiplex, quia abstinentia à carnibus videtur tantum indirectè voveri, in quantum est quid accessorium ad jejunium, ergo si non sit obligatio jejunii, nec erit abstinentiæ: è contra Præceptum Ecclesiæ videtur æquè directè tendere ad abstinentiam à carnibus; unde si directè vovisses non comedere aliquo die carnes, fatentur omnes communiter cum *Diana P. 10. T. 14. R. 32. contra Pasq.* toties peccari, quoties caro comederetur, quia tale Votum esset negativum, planè simile Præcepto, quo Ecclesia prohibet carnes.

439 §. II. Si quis in juventute voverit certis diebus
 jejunare, probabile censent *Sanch. Fagund. Dian*
Tambur. L. 4. c. 5. §. 7. n. 9, si ad sexaginta anno
 pervenerit, non amplius teneri, quia Vota Jejunii
 non censentur emitti, nisi ad modum Jejunii
 Ecclesiastici, quod secundum probabilem senten-
 tiam sexagenarios non ligat: idem dicit *Tambur.*
 quamvis Votum Castitatis perpetuæ, quod
 ad mortem usque erat observandum, fuisse
 commutatum in perpetuum jejunium. *Nec referuntur*
 quod res subrogata dicatur sapere naturam ejus
 cui subrogatur, *nam Tamb. L. 3. c. 16. §. 4. n. 35.*
Illfung num. 146. dicunt hanc regulam Juris tantum
 tenere in favorabilibus; in contrarium tamen
 occurrit, quod ille, qui ante annum 21. vovit jeju-
 nare, teneatur, licet Præceptum Ecclesiæ tum
 non obliget, ergo Votum etiam poterit obligare
 post annum 60, licet fortè tum non obliget
 Præceptum Ecclesiæ; est tamen adhuc aliqua dispa-
 ritas, nam qui vovet ante annum 21., sufficienter
 cognoscit ætatem tum suam, & illam astringit
 ad Votum; hoc non est de ætate sexagenaria, de qua
 vovens non cogitavit, uti suppono, alioquin illam
 inclusisset aut exclusisset à Voto. Vide dicenda post
 à num. 1317.

440 §. 12. Si è tribus calicibus, quorum unus
 vovisti dare Ecclesiæ, fures rapiant duos, *Molin. d.*
Sanch. c. 13. n. 19. putant te non teneri dare totum ter-
 tium, sed posse dividere cum Ecclesia, cum enim
 nullum determinaveris, videtur æquum, ut Ecclesia
 ferat partem damni; sed *Castrop. n. 26. Illfung n. 109.*
 cum *Bonac.* probabilius dicunt te teneri totum ter-
 tium dare, quia singuli toti sunt promissum
 sub disjunctione, nempe hic vel ille, ergo si reliqui
 quorum nullus dari possit, hic ultimus dari debet
 addi

addit tamen *Castrop.* num.29. satisfieri, si detur ejus pretium : quòd si tamen voluisses dare unum, quia habebas tam multos, ut posses carere uno, non videtur fuisse intentio dandi pro hoc casu, quo raperentur duo, hinc cessaret votum.

§. 13. Si scias te vovisse calicem, sed nescias 441
cui è duabus Ecclesiis, *Sanch.* num.8. putat te posse dare, cui voles, quia tota obligatio dandi est à te; sed *Castrop.* n.27. probabiliùs dicit te teneri dividere pretium pro qualitate dubii; unà si scires te aliquid debere, & nescires an Titio an Cajo, tenereris inter illos dividere: Ratio autem est, quia aliter te exponis periculo nulla ex parte implendi votum, fortè enim dabis illi, cui nihil vovisti; si verò divides, certum est te saltem ex parte implere Votum.

§. 14. Quando Votum non est impletum 442
tempore designato, si tempus ideo designatum est, ne nimium differretur executio, adhuc teneris post illud tempus, quia duplex erat obligatio, una ad rem faciendam, altera ad faciendam in tempore, & hac non impletâ manet illa principalior implenda: è contrà si intendisti ita affigere tempori, ut cum illo finiretur obligatio, elapso tempore non ampliùs teneris, quia obligatio diutiùs esse non potest, quàm illud, cui voluisti esse alligatam; hinc si vovisti omni die dare elemosynam, ut sic nulla dies elabatur sine bono opere, si unâ die omisisti, non teneris alterâ supplere; si autem vovisses dare ex pietate vel misericordia, tenereris postea supplere, ita *Tamb.* L.3.c.16. §.2.n.8.

§. 15. Si voveris jejunare pridie S. Francisci, 443
ipso autem Festo ingredi Ordinem, & pridie non jejunaveris, non teneris supplere, quia affixeras diei, nisi fortè voluisses jejunare, quia erat dies ante ingressum in Ordinem:

S

Si

Si autem isto Festo non sis ingressus Ordinem, postea teneris ingredi, quia hæc devotio respiciens Festum erat finis munitis principalis, & à principali qui semper manet, separabilis, *Tamb. num. 9.*

444 §. 16. Si voveris te facturum aliquid septimanæ sequente, licet postea prævideas fore impedimentum non teneris prævenire, quia necdum est tempus quo obligaris; potes tamen prævenire nisi illi septimanæ affixeris, quia quod eousque rejeceris, non fuit ad augendum sed imminuendum Votum: è contra si vovisti jejunare hac septimanæ in qua jam sis, ac prævides in fine fore impedimentum, teneris prævenire, quia jam es in tempore obligationis, ita *Bonac. Suar. L. 4. c. 10. num. Sanch. c. 11. n. 5. Laym. c. 3. n. 5. Tambur. c. 12. §. 3. n. 2. &*

445 §. 17. Qui vovit integro anno jejunare, in decursu per unam septimanam omittit, si interdebat integro anno sine interruptione jejunare, tenetur iterum incipere annum; si autem expressam eam voluntatem non habuit, sed tantum voluit tot dies jejunare, quot sunt in anno, satisfacit postea supplendo: denique si voluntas expressa non ferebatur in annum tempus, sed tantum in multa jejunia, & per accidens annum tempus sumpsit; aut si voluit, quia erat specialis causa in tali anno, v.g. quia erat annus Jubilæi, illo elapso tamen tenebitur quidem supplere omisos dies.

446 §. 18. Causæ differendi Votum sufficientes sunt hæc singulæ; melior executio Voti; declinatio gravis molestia vel offensa aliorum; si te sentias necdum satis idoneum ad perferendum id, quod vovisti; si v.g. Carthusiam ingressurus velis prioris scientiæ multum utili studere, cui studere non licebit in Ordine &c, de quibus videri potest *Castrop. P. 13. num. 5. Gobat T. 11. n. 87.* putat etiam sufficientes utili-

utilitatem publicam; item gravem necessitatem corporalem vel spiritualem, v. g. fororis. Quousque autem Votum differri possit absque mortali, difficile est definire, & universaliter dici potest, quòd vota, quæ durant usque ad mortem, uti est Votum Religionis, minori tempore sint differenda, quàm alia vota, quæ in tempore finiuntur, uti sunt Vota eleemosynæ vel peregrinationis: Ratio est, quia hæc postrema Vota dilatione non minuuntur, sed quocunque tempore præstentur, integre præstantur: è contrà priora Vota dilatione minuuntur, quia cum vi Voti, v. g. Religionis obligeris Deo servire usque ad mortem, quantum differis Votum, tantum derrahis de tempore serviendi, & consequenter de Voto: putat quidem *Tambur. n. 10*, si sis quindecim annorum, non fore mortale, si differas ingressum in Religionem ad tres vel quatuor annos, attamen secluso periculo deficiendi à Voto; addit fortassis fore mortale, si differas ad octo vel novem annos, tum enim notabile tempus respectivè ad securam tuam vitam subtrahis servitio divino; si autem sis quadraginta annorum, dicit dilationem sex mensium fore notabilem & peccatum mortale; ubi autem Votum nullum tempus determinat, nec dilatio imminuit de fine Voti, nec incommodum adfert, nec habet adjunctum periculum omittendi, dicit cum *S. Antonin. apud Sanch. c. 14. n. 21.* probabiliter fore veniale tantum, quantumcunque diu differas, sed *Castrop. num. 7.* probabiliter dicit universaliter tum fore mortale, si sine causa differas Votum Religionis ad sex menses; reliqua autem, licet dilatione non minuantur, ad duos tresve annos, in eo enim est gravis deordinatio, uti si rem alteri debitam tamdiu sine causa differas dare;

non erit autem nè veniale quidem, si adsit rationabilis causa differendi; hinc rectè dicit *Diana P. 3. T. 4. R. 100*, si vovisti singulis mensibus confiteri, te ex causa posse per duos vel tres dies ultra mensem differre; imò si intra octo dies post mensem sequeretur solenne festum, & agrè bis intra octo dies confitereris, postes eousque differre; & idem est de anticipando, ex simili causa.

447 §. 19. Violatio Voti non est contra Justitiam, sed fidelitatem tantùm seu Religionem, hinc si vovisti dare pauperibus 100. aureos, quos Cajus tibi debet, si Cajo bonâ vel malâ fide remittas quinquaginta, non teneris pauperibus hos quinquaginta compensare, ita *Suar. Tamb. c. 16. §. 2. n. 11*. An autem violatio voti possit esse contra virtutem illam, ad quam spectat materia voti, vide *L. 1. num. 628. & 629.*

448 §. 20. Si materia totalis alicujus Voti fit in se parva, & tota omittatur, *Cajet. Arm. Tabien. Navar. Tolet.* dicunt peccari mortaliter, quia totum votum negligitur, quod videtur esse grave contra Religionem. sed *Ledesm. Sanch.* aliique communiter cum *Dian. P. 5. T. 5. R. 36.* rectè contradicunt, notantque Confessionem mortalium, Communionem, auditionem Missæ, jejunium unius diei, si voveantur, esse materiam gravem, quia præcipiuntur sub mortali: item materia gravis est lectio vel procuratio Missæ legendæ, quia continet maximum Dei cultum: Similiter qui vovit dare mille aureos pauperibus, si detrahat 50, peccat graviter, licet 50. respectu trium millium sint parva pars, quia secundùm se & in ordine ad finem, qui est sublevatio pauperum, sunt pars notabilis: è contrâ si detraheret tres tantùm aureos, non esset mortale: item

si voveris orare Rosarium, & omittas duas decades, non est mortale, licet duæ decades respectu Rosarii sint pars notabilis, scilicet tertia: imò Rosarium ipsum censetur quid exiguum in ordine ad cultum Beatæ Virginis vel Dei, *Tamb. L. I. c. I. §. 3. n. 21. Spor. T. I. c. 5. n. 30. §. 4.* Si dicas, esse mortale omittere Rosarium pro pœnitentia injunctum in Confessione peccati mortalis; hoc dato, disparitas est, quia ibi injungitur velut aliquid pœnosum, & si est notabiliter pœnosum, uti communiter censetur esse, est materia gravis; è contrà per votum fit tantùm veluti cultus Dei, qui non videtur esse notabilis in recitatione Rosarii: per Rosarium autem communiter intelligitur, non integrum Psalterium, sed pars ejus tertia, *Illsung n. 108.*

§. 21. Si quis diversis Votis voverit pro eadem die 449
 multas materias leves, quæ simul sumptæ faciant gravem, *Sanch. & Bonac.* dicunt fore mortale, si omittantur, etiamsi materiæ illæ essent diversæ rationis, v.g. partim orationes, partim eleemosynæ, quia omnes videntur uniri in hoc, quòd ratione Voti substant eidem virtuti Religionis, ergo constituunt unam materiam gravem, non aliter ac si unico Voto essent promissæ, uti (inquiunt) si quis homini promississet diversis vicibus plures leves summas, quæ simul sumptæ conficerent magnam, peccaret mortaliter negligendo omnes: Hæc sententia non videtur universaliter sustineri posse, alioquin mortaliter peccaret Beneficiatus, qui die festo parum omitteret de Horis, parum de Missa, parum de aliis Orationibus Voto promissis, ita tamen ut omnia simul sumpta essent materia gravis, quia hæc omnia substant eidem virtuti Religionis; hoc autem nemo dicet: item, si ejusmodi materiæ leves

per hoc unirentur in ordine ad constituendam unam gravem, quia substant eidem virtuti Religionis, ergo similiter plures materiae graves eidem virtuti substantes etiam unientur in ordine ad constituendam unam tantum materiam graviolem, ergo Beneficiatus non peccabit nisi unico peccato, si eodem Festo omittat Misfam & Horas, quod iterum nemo dicit: Argumentum autem illud, quod adducit Sanchez de pluribus promissionibus levibus pecunie eidem homini factis, est dispar, quia hae promissiones uniantur ex fine immediato, qui est utilitas istius hominis, qui promissiones acceptat, ita autem non uniantur materiae parvorum votorum, quae ex diversis occasionibus vel finibus promittuntur, hinc *Suar. Rhod. Herinx aliique cum Castrop. T. 1. D. 2. P. 9. num. II.* negant tales materias uniri, etiam si essent ejusdem rationis, ideoque dicunt omittendo omnes, peccari tantum venialiter, quod *Diana R. 55.* dicit esse probabile, ratio est, quia mens voventis nunquam fuit se obligare graviter, sed fecit singula Vota separatim ab aliis, ergo violatio unius non potest augere violationem alterius: Huic sententiae non acquiescit *Ovied. 1. 2. T. 6. Controv. 3. num. 137.* sed sic distinguit, si vota facta sint ex diversis motivis, v. g. unum ad honorem Passionis Christi, alterum ad honorem B. Virginis, tertium pro Defunctis &c, quamvis materiae sint ejusdem rationis, v. g. quamvis omnes sint precationes, dicit obligationes non continuari nec materias uniri, ideoque fore tantum plura venialia, si omnes illae materiae eodem die omittantur, quia ubi sunt distincti fines, ibi debent censerī distincta Vota & ad invicem impertinentia: è contra si facta sint ex eodem motivo, etiam si materiae sint diversa

diversæ rationis, dicit censendum esse, quod tota materia per modum unius promittatur, & vovens voluerit se indivisibiliter ad omnia obligare, v.g. si quis in periculo naufragii prius vovisset quotidie orare Rosarium, postea in eodem periculo voveret quotidie dare Pauperi medium Imperialem, putat has materias coalescere, quia ultimum votum erat quasi ratificatio & augmentum prioris, adeoque ultimum videbatur tendere in utrumque objectum per modum unius, unde si unâ die omitteret ex utraque materia tam multum, ut inde resultaret materia gravis, putat fore mortale: addit num. 139, si quis pro eodem die voveat Missam audire, orare Rosarium, dare elemosynam &c, licet fecerit ex affectu erga eundem cultum divinum, non ideo materias illas uniri, neque ex levibus partibus omisis conflare unam gravem, quia motivum illud generale & mediatum Religionis non est sufficiens ad eiusmodi obligationes uniendas; quod verum putat cum *Castrop*, etiam si materiæ illæ diversæ unico actu essent promissæ, quia talis actus esset propter materias diversæ rationis virtualiter multiplex, nam per materias diversæ rationis intelligit illas, quæ quamvis fortè pertineant ad eandem virtutem, tamen diversis Legibus præcipi solent, uti Missa & Horæ Canonice: Hæc *Oviedi* sententia spectatâ ratione videtur probabilior, nihilominus ante omnia inquirendum est in intentionem voventis, & in dubio de illa standum est pro minima obligatione, secundum dicta n. 381.

§. 22. Si quis materiam parvam quotidie ex voto 450
explendam omittat multis diebus consequenter,
aliqui apud *Dia. P. 3. T. 5. R. 24.* absolutè dicunt mate-
rias illas non uniri, nec unquam peccari mortaliter,

§ 4.

quantum-

quantumcunque sæpe omittantur : Alii absolute dicunt uniri, & peccari mortaliter, quando tam sæpe omittitur, ut simul esset materia gravis : *Argum. Gran. Vasq. Sanch. & alii* communiter probabiliter distinguunt, & dicunt, si Votum erat affixum diei, materias non uniri, sed obligationem transire cum die; si autem non erat affixum, materias uniri, & obligationem supplendi transire ad sequentes dies, ideóque posse tandem perveniri ad materiam gravem ; in dubio autem, an Votum ita fuerit affixum diei nec ne, *Sot. Ledesm. Suar. Laym. Castrop. Tann. & alii* cum *Dia. P. 5, T. 5. R. 52.* dant hanc regulam, ut si vota sint personalia, id est, de actione tantum præstanda à vovente, v. g. de orationibus, præsumatur obligatio desinere cum die ; si autem Vota sint realia, id est, de aliqua re alia præstanda, v. g. de elemosyna, præsumatur obligatio non desinere cum die, adeóque fore mortale, si tot diebus omittatur, ut fiat materia gravis : Ratio est, quia utraque Vota communiter fiunt cum tali intentione, ergo in dubio præsumuntur sic facta, quia ex communiter contingentibus est prudens præsumptio : rectè tamen notant *Castrop. T. 15. D. 1. P. 14. N. 5. & Herinx de pecc. D. 7. n. 53.* etiam in votis realibus quandoque præsumi posse, quòd obligatio desinat cum die, si nempe in singulis diebus reperitur motivum, ob quod facere voluisti omni die, v. g. quia per talem elemosynam voluisti à Deo obtinere opem ad speciale negotium tali die tractandum, hinc *Gobat T. II. num. 85.* rectè dicitur recurrendum esse ad intentionem voventis, an nempe voluerit alio die compensare, si unum negligeret ; in dubio autem dicit præsumendū esse quòd noluerit obligationes unius diei copulari cum obligatione alterius, ideóque semper peccari tantum

tantum venialiter, quia obligationes gratuita
sunt potius restringendae quam ampliandae, uti
dictum est num 381.

§. 23. Nemo tenetur manifestare se aliquid 451
vovisse, ut sic facilius obtineat media vel licentiam
implendi suum Votum, nisi saltem tacite ad hoc
se obligaverit, quia haec revelatio non est
inter media ordinaria, ad quae solum procuranda
se obligavit, ita *Navar. Suar. Sanch. Laym. L. 4. T. 4.*
c. 7. n. 7. Tambur. L. 3. c. 12. §. 5. num. 7. contra *Sotum,*
Arnil. Az. Lesf. Eum autem, qui dolet se aliquid
vovisse, non ideo peccare mortaliter, habet *Busenb;*
peccare tamen venialiter putant *Castrop. & Tamb.*
§. 2, quia ponit aliquid retardans executionem; sed
melius negat *Suar. de Voto L. 5. c. 7.* quia uti potuit
non vovere, ita optare potest non vovisse,
maxime si minus caute, vel tale aliquid voverit,
propter quod sit ipsi periculum gravius vel saepius
peccandi.

Q. 114. Ad quid teneatur, qui vovit nunquam 452
amplius ludere, v.g. chartis. R. cum *Gob. T. 11. à n. 524.*

§. 1. Si vovisti absolute non ludere, nil cogitando,
an de lusu tantum immoderato & periculoso
intelligeres, an etiam de moderato, non teneris
abstinere à lusu moderato, quia votum in dubio
explicari debet in favorem voventis, uti dictum est
n. 381, & docent cum aliis *Bonac. de Juram. q. 1. p. 16.*
n. 4. Tamb. c. 3. §. 5. n. 57. Dian. P. 7. T. 9. R. 56.

§. 2. Si vovisti, intelligendo lusum etiam 453
moderatum, teneris abstinere etiam ab hoc, quia
perfectius est hoc privari propter mortificationem,
S. Th. 2. 2. q. 168. art. 2. in O. Sanch. Bonac. Castrop. T. 14.
D. 2. P. 7. §. 1. n. 3. Tambur. num. 58.

§. 3. Ex fine, ob quem vovisti, colligi potest, 454
an comprehenderis lusum etiam moderatum;